

jo desværre ikke i den her sag – eller i selvfor-svar. Og det er bindende.

Jeg har aldrig før her i Tinget fra den her tællerstol hørt et folketingsmedlem gå op og påstå, at FN-pagtens bestemmelser om krig og fred ikke er juridisk bindende, men at det bare er sådan noget, der svæver. Det var rystende at høre.

Jeg håber, at fru Pia Christmas-Møller får gennemtænkt, hvad det var, hun selv fik sagt, for hun afmonterede jo faktisk FN. Jeg håber ikke, at det er det grundlag, man har taget stilling på i Det Konservative Folkeparti, for vi er i en situation, hvor FN befinder i en dødelig krise og måske bryder sammen på grund af USA's egenrådighed.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Det er altså en alvorlig sag, at De Konservative, som er et af vores, hvad skal vi sige, retsstabile partier herinde, går op og siger, at det er, fordi FN ikke havde handlekraft. Jamen det er jo, fordi de ikke har krigerisk handlekraft, og det er heller ikke uden videre FN's hensigt.

Fru Pia Christmas-Møller kunne lige så godt have sagt: FN duer ikke, når de ikke vil gøre, hvad USA siger. Det ved jeg godt at fru Pia Christmas-Møller ikke kunne drømme om at sige. Men realiteten i det er jo, at nogle ganske få lande får lov at bestemme, hvordan man f.eks. skal fortolke resolution 1441.

FN's Sikkerhedsråd er, ligesom vi her i Folketinget, retsskabende, og så skal domstolene derefter følge det, vi har sagt. Således er FN's Sikkerhedsråd retsskabende, og hvis de med et meget stort flertal siger, at det er en forkert fortolkning, at det er en forkert konklusion, der er draget, og at der ikke skal føres krig på den baggrund, så er det retsstridigt at føre krig i henhold til FN's regler, uanset hvad éns samvittighed måtte sige til én.

Jeg håber da, at De Konservatives samvittighed først og fremmest følger folkeretten og ikke kun USA.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Til hr. Holger K. Nielsen: Jamen der er en arrestordre, og den er opretholdt. Der er ikke noget, der er ændret ved det. Det er muligt, at hr. Holger K. Nielsen ved, hvor hærchefen opholder sig. Jeg ved det ikke. Mere har jeg sådan set ikke at sige til det.

Til hr. Keld Albrechtsen: Det er jo meget morsomt, at hr. Keld Albrechtsen prøver at fremstille tingene imod bedre vidende. Ærlig talt ved jeg ikke, om det er ulejligheden værd på dette sene tidspunkt at gå ind i en dybere diskussion af det. Selvfølgelig skal der være et FN-grundlag. Det er der også. Det har jeg sagt meget tydeligt. Jeg har henvist til det notat, som vi har fået fra Udenrigsministeriets Folkeretskontor, og det henholder vi os til.

Til fru Margrete Auken: Fru Margrete Auken vil også gøre det her til et spørgsmål om jura. Folkeretten er i orden. Det er vores vurdering, og den vurdering har vi ikke grebet ud af den blå luft. Vi har taget den fra folkeretseksperterne i Udenrigsministeriet, præcis som SR-regeringen gjorde det i 1998, og der er altså immer væk 45 lande i koalitionen. Det er dog noget.

Kl. 16.25

Men jeg synes, at SF og Enhedslisten gang på gang smyger sig uden om det helt centrale moralske og politiske spørgsmål: Skal Saddam Hussein afvæbnes? Er det en trussel, som vi ikke kan leve med længere, eller skal vi smyge os uden om ansvaret med henvisning til paragrafer og alle mulige andre undskyldninger?

Hos os er folk ikke i tvivl. Saddam Hussein skal afvæbnes. Han er en trussel for verdensfreden, og det kan kun gå for langsomt, derfor er nu nu og ikke i morgen.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Igen henviste fru Pia Christmas-Møller til notater fra Folkeretskontoret, og at de folkeretlige aspekter er helt i orden og legitimerer dansk deltagelse i en krig.

Læser man konklusionen i Folkeretskontorets notat, står der jo faktisk endda, at der foreligger et klarere og mere opdateret juridisk grundlag for iværksættelse af militære forholdsregler over for Irak med henblik på at fjerne Iraks kapacitet til at opbygge og anvende masseødelæggelsesvåben, end tilfældet var, da den daværende regering i februar 1998 fremsatte beslutningsforslag nr. B 114.

Vi har gang på gang brugt det at henvise til 1998. Så er det, jeg godt vil spørge fru Pia Christmas-Møller: Er det ikke mærkeligt at tænke på, at jo klarere det folkeretlige grundlag bliver, jo færre lande bakker militært op om at afvæbne Irak? Er det ikke underligt?

Hvis man ser på landene, der bakkede militært op i 1998, var der jo langt flere, end der er i